

РЕШЕНИЕ

№ 11840

гр. 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря КОЯ Н. КРЪСТЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело
№ 20221110139693 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от ищеца **Ф. Е. К.**, ЕГН *****, осъдителен иск с правно основание **чл. 49 ЗЗЗ** за осъждане на ответника „**Т.....** ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ж.к.“....., да заплати сумата **10000 лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, стрес и непрекъснат страх, причинени в следствие на шум, изхвърляне на опасни строителни материали в имота, обитаван от ищеца, нанесени обидни думи и закани от служител на ответника, както и травматично увреждане, вследствие настъпване на гредата с пирон, изхвърлена от ответника в двора на имота, и от ищеца **А. Ф. К.**, ЕГН *****, чрез законния си представител **Ф. Е. К.**, ЕГН *****, осъдителен иск с правно основание **чл. 49 ЗЗЗ** за осъждане на ответника „**Т.....** ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ж.к.“....., да заплати сумата **5000 лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в стрес и непрекъснат страх, причинени в следствие на шум и изхвърляне на опасни строителни материали в имота, обитаван от ищеца.

Ищците извеждат съдебно предявените права при твърдения, че ищецът **Ф. Е. К.** с малолетния си син **А. Ф. К.** от 2018 г. живеят в представляващ масивна едноетажна къща с подпокривен етаж, изградена в дворно място от 330 кв.м., като на втория етаж се намират детска стая и спалня, а на първия дневна, кухня и антре. През м. април 2021 г. в съседния от юг имот, находящ се на адрес: гр. ул. „.....“ била открита строителна площадка за изпълнение на строеж „Жилищна сграда с ателиета за индивидуална творческа дейност, подземен гараж и плътна ограда с височина 2,20 м. и дължина 43,30 м., като ответното дружество се явявало строител на обекта. Твърди, че ответното дружество не е изпълнило одобрен план за безопасност, като в началото на м. септември 2021 г., когато строежът бил изпълнен до кота +2,80 м., работниците на строежа започнали да изпускат и изхвърлят строителни материали, като разливки от бетонови изделия, кофражни платна, дъски, греди, части от бетонови изделия, телескопични кофражни подпори с тегло над 20 кг. със стърчащи пириони. За случващото се ищецът сигнализирал на ДНСК, МРРБ и СО, но без реални резултати, като вместо да предприемат действия по обезопасяване на обекта, работниците на

ответника предприели груба вербална агресия, като на 09.12.2021 г. около 16 часа, когато от 15 м. височина паднал бетон в двора на ищеца, последният отправил забележка на работниците и на техническия ръководител на строежа г-н в резултат на което Тодоров отправил заплахи спрямо ищеца със съдържание: „Сега ще започна да хвърлям доки по теб“, „До сега само ги изпускахме, но от сега ще започнем да хвърляме по теб“, „Къв си ти бе, че сигнали ще подаваш, ще те убия“, „Ти си сам, ние сме много“, „Пускай, каквито искаш сигнали, аз познавам всички и ще правя каквото си искам“. Сочи, че през м. декември 2021 г. той и синът му били карантинирани заради Ковид 19, което наложило да останат затворени в дома си в продължение на целия месец декември, през което време те били подложени на нетърпим шум заради крясъците и изхвърляните строителни материали, в резултат на което синът му не могъл да спи следобед, да излиза навън в двора, а всичко това наложило и демонтиране на беседка в двора. Твърди, че през м. юли 2021 г. – м. януари 2022 г. бил ангажиран с дейности по изпълнение на СМР в двора си, но не успял да ги извърши, поради опасността от падащи строителни материали. Всичко това наложило от м. януари 2022 г. да излиза и да се прибира в дома си само в тъмната част на денонощието. През месец март 2022 г. ищецът Ф. К. стъпил върху паднал в двора кофражен елемент със стърчащи пирони, в резултат на което пробил ходилото си и усукал ставни връзки на лявото коляно. В средата на май 2022 г. по покрива на обитавана от ищите къща бил хвърлен чук, който се ударил в капандурата на детската спалня, докато синът му бил там. Сочи, че до завършването на грубия строеж – до края на м. май 2022 г. вторият етаж на къщата и двора били неизползваеми. В резултат на всичко това ищите са живели в непрекъснат стрес, в постоянен страх за здравето и живота и за целостта на имота. Ищецът Ф. К. загубил съня и спокойствието си, бил в депресия, детето също. Поддържа, че ответникът като строител на обекта носи отговорност за поведението на работниците и служителите си, поради което претендира заплащането на неимуществени вреди в размер на 10000 лв. за себе си и 5000 лв. за малолетния си син.

Ответникът „Т..... ЕООД, в срока по чл.131 ГПК не е подал отговор на исковата молба. В първото по делото заседание ответникът оспорва иска по основание и размер.

След като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства и изявленията на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е представено Удостоверение за раждане № 7084171021, издадено от Столична община – район „Средец“, от което се установява, че ищецът А. Ф. К. е син на ищеца Ф. Е. К..

Видно от представеното по делото Решение № 275/15.12.2021 г., постановено по в.гр.д. № 576/2021 г. по описа на ОС – Пазарджик, упражняването на родителските права по отношение на малолетния А. К. е предоставено на майката, което е определен режим на лични отношения с бащата Ф. К., както следва: всяка четна седмица от 17,00 ч. в петък до неделя 20,00 ч. с преспиване; за Великден, четна година, от Разпети петък 10,00ч. до понеделник 20,00ч.; за коледа – нечетна година, от 17,00 ч. на 23.12. до 27.12. до 20,00ч.; през лятото за период от 30 дни и на 2 по 15 дни, които не съвпадат с платения годишен отпуск на майката; за рождения ден на бащата за времето от 17,00 ч. до 19,00 ч. – на нечетна година; за рождения ден на детето от 17,00 ч. до 19,00 ч. – на четна година.

Представен е Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 047, том I, рег. № 1719, дело № 036 от 07.06.2006 г., въз основа на който неучастващо в делото лице – (майка на ищеца Ф. Е. К.) е придобила недвижим имот, представляващ самостоятелно жилище в лицевата част на имота с площ 41 кв.м., състоящо се от две стаи, кухня и антре със зимнично помещение и ½ ид.част от дворното място, в което е построено жилището, цялото от 300 кв.м., находящо се на адрес: гр. ул.6.

Представена е и скица на сградата с № 15-513217-24.07.2018 г.

По делото е представен документ с данни за строителен обект „Жилищна сграда

с ателиета за индивидуална творческа дейност, подземен гараж и плътна ограда с височина 2.2 м в УПИ XVIII-10,11, кв. 114, м. „.....“, Столична община – район „Възраждане“ с посочен изпълнител – ответното дружество „Т.....“ ЕООД, с дата на откриване на строителна площадка април 2021 г., пусков срок ноември 2022 г. и брой на заети лица в строителството – 18.

От приложеното писмо от РДНСК с изх. № СО-2835-02-596/27.05.2022 г. се установява, че ищецът Ф. Е. К. е сигнализирил за нередности при строителство на жилищната сграда с ателиена по отношение на безопасността, като при извършена проверка е установено, че първоначално одобреният проект по част ПБЗ, технологията на изпълнение на топлоизолационната система на двата калкана, не позволява поставянето на предпазна фасадна мрежа, има висок риск от трудови злополуки и рискове от материални щети за съседите и строителя, поради което е изготвен нов проект. При проверката е установено, че някои от технологичните отвори не са обезопасени, както и че липсват временни предпазни парапети на някои от отворите по фасадите. Установено е, че в имота, обитаван от ищите е замърсен – пръски по мазилките, по двора, прозорци, капандури и покрива на сградата, открити са дървени елементи, паднали от строежа.

Представен е амбулаторен лист № 00175/29.03.2022 г., издаден от д-р от който е видно, че на посочената дата е осъществен преглед по отношение на ищеца Ф. Е. К., с оплаквания – контузия на коляно и констатирани болезнени движения в лява колянна става и назначена медикаментозна терапия.

Представено е по делото Разрешение за поставяне № 11/29.06.2021 г., с което е разрешено на Кристина поставянето на временна конструкция по индивидуален проект: летен бар и кафе, места за сядане, готово изделие – фургон (кухня) и пергули, 1 бр. на адрес: гр. ул.б.

По делото е прието заключение по изслушаната съдебно-медицинска експертиза, изготвено от д-р К. А. С., специалист по ортопедия и травматология, което съдът кредитира изцяло като компетентно и професионално изготвено. Въз основа на представените по делото документи и след преглед на ищеца вещото лице е установило, че при процесния инцидент ищецът Ф. К. е получил навяхване на лява колянна става. Медикобиологичният характер на увреждането е временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Проведено е консервативно лечение – обезболяваща, противовъзпалителна и хондропротективна терапия, с прием на медикаменти – Вещото лице е заключило, че установеното увреждане е възможно да бъде получено по описания в исковата молба начин. В съдебно заседание вещото лице посочва, че при нормално протичане на възстановителния процес при подобен вид увреждания отнема около 3-4 седмици, като болките в началото може да са по-леки до средни и след това с намаляващ характер. При по-късно направен ЯМР е установено, че при ищеца Ф. има износване на хрущяла на капачката, т.нар. хондропатия, което може да продължи във времето болките. Имало е накуцване, защото коляното е основна става и дава отражение върху механиката на ходене.

От заключението по приетата съдебнопсихологичната експертиза, която съдът възприема изцяло като професионално и обективно изготвена, се установява, че при проведено психологично изследване по отношение на Филип К. се наблюдават натрупани негативни психоемоционални преживявания, които са намерили израз в преживяване на: стрес, напрежение, страхове, депресивни изживявания и състояния. Интензитетът на същите не е достигнал критериите за отключване на психопатология по МКБ -10. Преживените негативни изживявания, които са актуални и към момента на изследването са в причинно-следствена връзка с ответниковото и на неговите работници и служители поведение. В съдебно заседание вещото лице разяснява значението на МКБ-10, което представлява регистър на международната класификация на болестите за психични и поведенчески разстройства. Посочва, че е налице състояние на повишена артериална хипертония, което би могло да се тълкува в нарушение на психосоматичната сфера. Вещото лице посочва, че не е изследвала детето, тъй като бащата отказал да бъде извършено такова изследване с оглед малката възраст, за това вещото лице може да даде заключение. Посочва, че при изследването

не са представени други данни за други преживявания, които да са ескалирали емоционалните процеси при ищеца. Вещото лице посочва, че данните от интервюто с ищеца сочат на добри отношения с другия родител и няма негативни взаимоотношения и не е установило да има ексалиращи, емоционални преживявания в тези отношения. Вещото лице описва методите и етапите при провеждане на психологично изследване. Посочва, че негативните преживявания при ищеца са провокирани от неразбирателството между него и работниците, скандалите, които са имали между тях, обидите и заканите, които е отразил в интервюто, липсата на мерки за безопасност, за което той се е притеснявал и самият той е пострадал физически и се е притеснявал за малкото дете, което е било изцяло ограничавано да не може да излиза на двора, заявката за падащи предмети по покрива, общо притесненията за преживяванията в дома на един човек. При такива действия близко и в дома на човек, те пораждат негативни преживявания и страхи.

В хода на делото са събрани гласни доказателства, посредством разпита на свидетелите

В своите показания свидетелката изнася данни, че е майка на ищеца Ф. К.. Заявява, че притежава дворно място около 300 кв.м. с къща, които се намират на ул. „.....6. Къщата е на един етаж и спалните помещения с подпокривното пространство, покривната конструкция е изпълнение с метални керемиди, а в предното пространство има разрешение за поставяне на преместваем обект, представляващ перголи, отгоре покрити с частично с плексиглас. Върху покрива има 4 капандури, които са над спалните помещения. Задното пространство е свободен двор, има поставена детска къщичка за игра, хамак, забавления за внука й, който е 5 г. Имотът се ползва от сина й Ф. К. и неговия син от 2016 г. На юг имота граничи с имот на ул. „.....4 и 102, на който в момента се изгражда 7-етажна сграда. Строежът започнал април 2021 г. и в момента е завършен грубия строеж и се извършват топлоизолационни дейности отвън. Строителят е „Т..... ЕЕОД, който е написан на информационната табела на обекта. Докато се изграждал обекта не е било направено обезопасяване между южната калканна стена. Първоначално започнали със сондажи на границата с имота на свидетеля, които представляват 7-8-метрови дупки и ширина около 50 см., а обезопасяването се състояло в поставена тънка мрежа по границата между двата имота. Синът й им казал, че трябва да се обезопаси, но те само обещали и той сам обезопасил като поставил дъски на границата. През лятото синът и внукът й заминали, не били в къщата и свидетелката идвала на наглежда имота и да полива градината. При всяко посещение заварвала работници от строителния обект да работят в нейния двор, заварвала ги върху пергулите, които синът й изграждал, за да правят стенно скеле. Започнали да се трупат строителни отпадъци в двора – арматурни желяза, чували цимент, бетон, дъски с пирони. Когато през септември синът и внукът й се върнали в къщата строежът бил изграден до първия етаж и от височина 2,8 м започнали да падат арматурни желяза, дъски с пирони, инструменти, цели кофражни платна, а едно кофражно платно е дълго 3 м, широко 60 см. и с дебелина 4-5 м., представлява изключително тежка дъска и като падне в двора цялата къща се разтриса. Паднали хюнебеци, които представляват метална телескопична подпора, която тръгва от пода и стига до тавана и служи за подпиране на кофражните платна. Паднали греди по 4 м, при бетониране се пръскаше бетон и всички тези строителни материали падали в двора, върху къщата, по капандурите, по перголите. Започнали да водят разговори с работниците, че трябва да се обезопаси, в противен случай ще убият някой, а те отговорили, че няма страшно, защото имали застраховка. Свидетелката посочва, че един ден синът й се качил на стълбата работил върху пергулите, когато от втория етаж паднало на 15 см. от стълбата кофражно платно. Докато синът й, заедно с друг майстор монтирали плексиглас върху пергулите паднал бетонов къс -40/50 см. точно върху тях, след който случай синът й се качил при тях да им направи забележка, а те му отвърнали: „ти сигнали ли ще пускаш? ... ние всички ги познаваме ..., този бетонов къс не те уби, сега ще ти счупя черепа...“. Казали, че досега предметите са падали случайно, оттук нататък ще започнат да замерват. Сигнализирали до множество институции. През месец март преди около година синът й докато събирал изхвърлени строителни материали, настъпил ръждив пирон, законав върху кофражно платно,

пробол си цялото стъпало с десния си крак и от болката прехвърля тежестта на левия крак, на който си усуква връзките на коляното и от тогава ходи по доктори, поставя инжекции и обезболяващи и все още не може да се оправи. Строежът на пергулите се забавил, тъй като работниците отказвали да работят там. Свидетелят посочва, че и синът и внукът ѝ били изключително травмирани и до днес са така. Пред м. 12.2021 г. били карантинирани поради Ковид и били затворници в собствения си дом, предметите продължили да падат върху металния покрив и всичко, което падало звучало като бомба. Детето било изключително стресирано – пищяло, треперило и не искало да се отдели от баща си, категорично отказало да спи в стаята си, отивало да спи при баща си. През капандурите се виждали падащи предмети. Те се криели на долния етаж и не смеели да излязат. Когато строежът стигнал до покрив, от седмия етаж паднал чук върху капандурата на детската стая. Синът ѝ работил дистанционно от вкъщи и от един слънчев човек се превърнал в мрачен мъж, напълно уплашен, който няма вяра, че може да добие собствените си граждански права. Имал желание да напусне къщата, но го било страх, че ще разграбят. Синът ѝ престанал да излиза с приятели, спрели да посещават и дома му, защото е опасно. В момента синът ѝ е изключително травмиран, раздразнен и неподвижен и няма надежда за бъдещето, защото не вижда как може да експлоатира този обект, който на нищо не прилича. Свидетелката посочва, че майката на внука ѝ не живее в къщата, внукът ѝ живее при майката и идва при баща си около 6-7 дена в месеца и по месец и половина през лятото, има и ваканция от около 10 дни, в които пребивава при баща си. През декември 2021 г. и двамата били болни от Ковид и внукът ѝ стоял един месец при баща си. Свидетелката посочва, че е заснет клип с падналите предмети в двора от „Господари на ефира“, в който участва и управителя на дружеството, като го посочва в залата. Посочва, че не е пряк очевидец на падането на чука. Посочва, че върху терасата паднала кофа със засъхнал бетон. Докато обекта бил проверяван от служител на Инспектората на СО непосредствено на служителя паднал метален къс с остри ръбове и той влезнал в къщата да се скрие. Посочва, че на обекта се работи и събота и неделя.

В своите показания свидетелят изнася данни, че познава ищеца Ф. от 15 години, свидетелят работил, там където Ф. живее – на ул. „.....“ със синът си, когато е при него. Подпомагал ищеца в изграждането на заведение, повече от година от пролетта на 2021 г. Непосредствено в съседния имот се строяла сграда, която нямала безопасителна мрежа през повечето време. Когато сградата достигнала 2 –ри етаж, започнали да падат всякакви неща – бетон, парчета дъски и арматура, виждал и паднали в двора кофражни платна и укрепващи тръби, дъски с пирони. Докато се работило също падали неща. Свидетелят посочва, че в имота на Ф. се занимавал със зидария, плочки, боядисване, подреждане и почистване, като по цяла седмица бил в имота. От Ф. знае, че докато бил пред прозореца на кухнята паднало кофражно платно, а сам свидетелят е виждал докато работи върху обекта да падат на покрива различни предмети. Знае, че Ф. е сигнализирал на различни институции, но до завършване на сградата нямало никакво обезопасяване. Свидетелят е чул работниците да му казват „Ще те убия“, да го псуват, като обидите започнали след една проверка. Свидетелят заявява, че знае, че Ф. е стъпил на дъска с пирон и си увреди коляното, след което се оплаквал дълго време. Ф. му казал, че не иска да спи на горния етаж, разказал му за паднал гумен чук на покрива на детската стая, бил го запазил и свидетелят го видял, бил около 30 см. Инцидентите се отразявани на работата върху обекта, тъй като Ф. не позволявал да работят през деня. Инцидентите се отразили доста зле на психиката на Ф. – първо нямал желание да стои вкъщи, въпреки че това е любимото му място, не искал да се прибира, бил изнервен, звънял постоянно свидетеля, докато той бил в Не позволявал на сина си да излиза на двора, за да не падне нещо върху него. Детето било раздразнително, стояло си вкъщи. Разказвали му за случай, в който строители се опитали да нахлуят през терасата на двора и да нападнат Ф.. Знае, че двама-трима се отказали да работят на Ф., за да не пострадат. Причината свидетеля да работи на обекта е защото никой друг не иска. Виждал работници да се разхождат по двора на къщата и по терасата.

В своите показания свидетелят че познава ищеца Ф. от 2018 г. Знае, че живее на ул. със синът си в едноетажна къща с подпокривен етаж. Свидетелят

посочва, че е финансов съдружник на Ф. за заведението. Посещавал имота, до него се изгражда жилищна сграда. Не е виждал обезопасителни елементи на границата между двата имота. Ф. му разказал за падащи предмети като бетонови късове, кофражни платна, дъски с пирони. Ф. му се обадил и му казал, че стъпил на дъска с пирон, в резултат на което е увредил коляното на другия крак. От Ф. знае, че отношенията с работниците се влошили септември 2021 г., когато те започнали да го заплашват и да се саморазправят. Това се отразило тежко на Ф. и детето. Детето не можеше да спи следобед. Всичко това се отразило на темпото на изграждане на заведението, трудно се намираха работници, които желаят да работят при постоянното падане на пирони и други строителни материали. Свидетелят посочва, че синът на Ф. не живее постоянно при него, но го взима често, по няколко пъти в месеца.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Основателността на предявения осъдителен иск с правно основание чл. 49, се обуславя от установяване на правопораждащ фактически състав, който включва следните елементи: настъпването на посочените в исковата молба имуществени вреди, техния размер, както и пряката им причинна връзка с противоправно поведение на лицата, които по възлагане на ответника са извършвали строителни дейности в съседен на обитавания от ищите имот. В тежест на ответника е да обори презумпцията за вината.

Съдът намира, че с представените по делото писмени доказателства и събраните гласни такива, беше доказано, че ищецът Ф. К. от 2016 г. живее в къщата на майка си, находяща се на адрес: гр. ул. „.....6.

Съдът намира, че при съвкупния анализа на събраните по делото доказателства, в това число писмени и гласни, може да се обоснове несъмнен извод, че в периода септември 2021 до май 2022 г. в съседен на обитавания от ищеца Ф. К. имот е извършвано строителство на жилищна сграда с ателиета, подземен гараж и плътна ограда, по времето на който строителен процес в двора на ищеца са били изхвърляни и падали непрекъснато строителни материали - арматурни железа, чували цимент, бетон, дъски с пирони, телескопични тръби, чук и др. Така от показанията на св., които съдът кредитира изцяло като логични, последователни и непротиворечиви, се установи, че от момента на изграждане на първия етаж (септември 2021 г.), в двора на имота ѝ са падали непрекъснато арматурни железа, чували цимент, бетон, дъски с пирони, телескопични тръби. Съдът отчете, че свидетелят пряко е възприел намиращите се в двора ѝ строителни материали, както и че е била пряк очевидец на падането на такива. Показанията на свидетеля се подкрепят и от представеното по делото писмо от РДНСК, от проверката на която институция е установено замърсяване на къщата, обитавана от ищеца, както и наличието на строителни материали в двора. Падането и хвърляне на строителни материали беше доказано и от показанията на свидетелите и които са пребивавали в имота на ищеца по повод на извършвано в същия строителство на преместваем обект. Същите, макар косвено да са възприели конкретните инциденти, в това число падането на гумен чук върху

капандурата на спалнята на къщата, пряко са възприели самият чук, който бил запазен от ищеца Ф. К.. От друга страна свидетелятпряко е възприел падането на строителни елементи върху покрива на къщата по време, когато е работил върху изграждането на заведението в имота, обитаван от ищеца Ф. К.. Съдът намира, че беше доказано също така, че строителните работници са отправяли заплахи и обиди спрямо ищеца Ф. К., изричайки думите „Ще ти счупя черепа“, „Ще те убия“, „Къв си ти бе, сега ще видиш“, „Майка ти да еба“. Обидите и заплахите бяха доказани от разпита на св., която пряко е възприела отправянето да заплахата „Ще ти счупя черепа“ спрямо ищеца Ф. К., а закана „Ще те убия“ и псувните, отправени спрямо същия ищец пряко се установяват от показанията на св. И двамата свидетели пряко са възприели изречените обиди и заплахи, поради съдът изцяло ги кредитира в тази им част.

Съдът намира, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи, че през м. март 2022 ищецът Ф. К. стъпил неволно върху дъска с пирон, в резултат на което тежестта преминала на другия крак и се усукала колянна става. Извод за това съдът прави, както от представения амбулаторен лист от извършения медицински преглед, така и от показанията на разпитаните свидетели. По-горе бяха изложени подробни съображения за това, че по делото беше доказано наличието на строителни материали в двора, обитаван от ищеца Ф. К., които са падали и изхвърляни от съседния строеж, в това число дъски с пирони и кофражни платна.

По отношение на отговорността на ответника съдът намира следното:

С иска по чл. 49 ЗЗД се ангажира гаранционно-обезпечителната отговорност на този, който е възложил на друго лице някаква работа. Фактическият състав, който я поражда включва виновно противоправно действие или бездействие от страна на лице, на което е възложено извършване на някаква работа и причиняване на вреда при или по повод изпълнението ѝ. Тази отговорност произтича не от вината на лицето, което е възложило работата, а от вината на лицето - изпълнител на възложената работа. Възложителят на работа може да се освободи от отговорността, ако се установи, че лицето, на което е възложена работата, не е причинило никаква вреда; ако неговите действия не са виновни и противоправни или ако вредата не е причинена при или по повод на възложената му работа.

В конкретния случай ответникът не оспорва да има качеството на изпълнител на процесния строеж, респективно възложител на строителните работници в обекта, а и от събраните по делото доказателства може да се обоснове извод, че ответното дружество е изпълнител на строителните дейности по отношение на жилищна сграда с ателиета за индивидуална творческа дейност, подземен гараж и плътна ограда в УПИ XVIII-10,11, м. „....., СО – район „Възраждане“, гр. респективно притежава качеството „строител“ по смисъла на чл. 163, ал. 1 от ЗУТ. За да достигне до този извод, съдът на

първо място изходи от представените данни от информационната табела, по отношение на съдържанието, на която бяха събрани и гласни доказателства, посредством разпита на св., както и от писмото на РДНСК по повод сигнала на ищеца. Същевременно ответното дружество не е ангажирало доказателства, които да оборят този извод на съда, а такива твърдения липсват изобщо. В този смисъл съдът съобрази, че отговорността на строителя-възложител по смисъла чл. 163, ал.3 ЗУТ не е пряко обусловена от наличие на писмен договор с възложител в инвестиционния процес. Пасивната легитимация, свързана с качеството „строител” подлежи на установяване с всички доказателствени средства, в която насока имат значение представените писмени доказателства, включително и гласни такива (В този смисъл - Решение от 12.01.2011г. по гр.д.№1932/2009г. III г.о. на ВКС и Решение № 390/19.10.2011 г. по гр.д. № 174/2011 г. IV г.о. на ВКС). Това тълкуване е приложимо и в настоящата хипотеза, когато отговорността на строителя бива ангажирана в качеството му на възложител на строителните работници, които пряко са причинили твърдените вреди. В конкретния случай, от показанията на свидетелите се установи, че падащите и хвърляни предмети са от обекта, по отношение на който ответното дружество има качеството „строител“, поради което и доколкото ответникът не твърди, че намиращите се на обекта работници не са негови работници, може да се направи извод, че тези работници са извършвали строителна работа по възлагане на ответното дружество.

По отношение на извършването на строителни работи приложение намира Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредбата). Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от Наредбата строителните площадки в урбанизирани територии, по пътища или на територията на действащи предприятия, включително изкопите за изпълнение или ремонт на подземни мрежи и съоръжения, се ограждат с временни плътни огради съгласно изискванията на съответната общинска администрация и се сигнализират със съответните знаци и табели, а при необходимост - и със светлинни сигнали. А според чл. 60, ал. 1 от Наредбата, работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства (напр. ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи). По делото беше доказано, че нито едно от посочените изисквания за обезопасяване на строителния обект не е изпълнено. От показанията на разпитаните свидетели, пряко възприели целия строителен процес, се установи, че по време на изкопа е имало поставена мрежа, която по никакъв начин необезопасява същия, още повече предвид обстоятелството, че изкопът е направен непосредствено на границата с имота, обитаван от ищеца Ф. К., а не плътна временна ограда, съгласно изискванията на чл. 30, ал. 3 от Наредбата. След изграждането на сградата от етаж 2, на кота 2,8 м, сградата не е била покрита с обезопасителни мрежи,

които да предотвратят падането на строителни материали и елементи в съседния имот. Съдът отчете, също така, че с действията, изразяващи се в изхвърляне/падане на строителни материали през отворите, пряко са нарушили разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от Наредбата, според която издигането и свалянето на и от височина на всякакъв вид товари (строителни продукти, кофражни елементи, инструменти и др.) се извършват предимно по механизирани начин, а според ал. 2 не се допуска ръчно изпълнение на работите по ал. 1 чрез хвърляне, ръчно подаване от ръка на ръка или с помощта на въжета, телове, армировъчна стомана и др. Всички тези правила са създадени с оглед високите рискове и степен на опасност от нараняване при извършването на строителни дейности, особено при високото строителство. В случая тази дейност крие опасност, както за самите работници на строителната площадка, така и за живущите в съседство хора.

Въпреки че, нормативните изисквания на посочената наредба са пряко насочени към работодателя – строител с оглед осигуряване на безопасни условия на труд, съдът отчете, че Наредбата е насочена и към пряко осъществяващите строителна дейност лица, доколкото същите следва да спазват правилата за безопасност. Така според чл. 18, ал. 1 лицата, самостоятелно упражняващи трудова дейност, и работодателите, лично извършващи трудова дейност на строителната площадка, спазват изискванията на наредбата с отчитане указанията на координаторите за безопасност и здраве.

Следователно като не са спазили правилата за обезопасяване на строителната площадка и в частност строящата се сграда с обезопасителни мрежи, предотвратяващо падането на тежки строителни елементи и материали, както и неспазването на забраната за ръчно хвърляне на кофражни елементи и инструменти, същите са извършили противоправно деяние, за причинените от което вреди възложителят – строител носи отговорност.

По отношение на изречените от строителните работници обиди и закани, съдът намира, че възложителят – строител носи гаранционно-обезпечителна отговорност за причинените неимуществени вреди, доколкото това противоправно поведение е извършено при извършване на възложената работа – по време на извършване на строителните дейности на строящата се сграда.

Съдът следва да посочи, че отправените закани от строителните работници по отношение на ищеца Ф. К. – „ще ти счупя черепа“ и „ще те убия“ се припокриват със състава на престъпления по чл. 144, ал. 1 и ал. 3 НК. Фактическият състав на посочените деяния освен закана с престъпление против личността или убийство, включва и един допълнителен елемент, а именно заканата да може да възбуди основателен страх за осъществяването им. Съдът намира, че по делото беше несъмнено доказано, както от заключението на съдебнопсихологичната експертиза, така и от показанията на свидетелите, че ищецът Ф. К. е изпитвал страх за физическия си

интегритет, в резултат на вербалната агресия от страна на работниците, насочена пряко към него. Наличието на основателен страх от извършването на престъпление против личността може да се обоснове и с постоянното изхвърляне и падане на тежки строителни материали в собствения му двор, които действия сочат на преминаване на вербалната агресия във физическа такава. В този смисъл и тримата свидетели заявяват, че ищецът се е страхувал да излиза през деня в двора, забранил на сина си да излиза, като излизал рано сутрин и се прибирал късно вече с цел да избегне излагането на вербална агресия, респективно физическа разправа с работниците на строежа.

Относно отправената към ищеца Ф. К. обида „Майка ти да еба“, съдът намира следното: Използваните думи могат да се квалифицират като псувня, която по съществото си представлява използване на вулгарни, груби, обидни думи по адрес на някого или на нещо. Несъмнено псувнята пряко засяга достойнството на лицето, спрямо което е изречена и същата може да се характеризира като обидни думи, засягащи честта и достойнството на другия по смисъла на 146, ал. 1 НК.

Настоящият състав намира, че по делото бяха доказани и другите два елемента от фактическия състав на гаранционно-обезпечителната отговорност по чл. 49 ЗЗД, а именно претърпени от ищеца Ф. К. неимуществени вреди, които са в пряка причинноследствена връзка с противоправното деяние.

По отношение на ищеца Ф. К., от приетото заключение по СПЕ беше установено, че същият е натрупал негативни психоемоционални преживявания, които са намерили израз в преживяване на стрес, напрежение, страхове, депресивни изживявания и състояния. Установи се, че ищецът не се е чувствал сигурен в собствения си дом, станал е лесно раним при открита конфронтация, изпитвал е страхове за физическата цялост и усещане за несигурност за него и малкия си син, налице е понижение във волевата активност, намалено желание за работа и планиране на бъдещи работни ангажменти, повишена изолация. Тези негативни изживявания са оставили следа в неговото психическо и емоционално състояние и към момента на изследването.

От приетата СМЕ, която съдът възприема изцяло като обективно и компетентно изготвено, се установи, че полученото нараняване – усукване на колянна става в резултат на стъпването на дъска с пирон, ищецът Ф. К. е изпитал болки и е накуцвал, като възстановяването отнема около 3-4 седмици.

По отношение на размера на вредите, съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта е понятие, което е проявление на принципа на съразмерност между конкретно претърпените неимуществени вреди и обезщетението, което ще овъзмезди пострадалия. Справедливостта по смисъла на чл. 52 ЗЗД се извежда от преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики - характер и степен

на увреждането, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителността и степен на интензитет на болките и страданията, продължителността на възстановителния период, възраст на увреждания и др. В конкретния случай за да определи справедливият размер на обезщетението съдът отчете характера и обема на нараняванията, изпитаните болки, времето за възстановяване, емоционалното състояние на ищеца по време и след инцидента – по отношение на телесното нараняване, а по отношение на изпитаните негативни емоции, в резултат на отправени закани, обиди и непрекъснато падащи строителни елементи в двора на ищеца, съдът съобрази продължителността на поддържаното от работниците поведение, респективно продължителността на строежа, както и конкретното негативно отражение на това поведение по отношение на психиката на ищеца. От заключението на СМЕ се доказва, че ищецът е получил навяхване на лява колянна става, което нараняване е довело до накуцване и е било придружено с по-силни болки през първата седмица и постепенно отшумяване на болката, като възстановителният период не е дълъг – между 3-4 седмици, което обуславя по-нисък интензитет на болката.

По отношение на негативните емоции, изразяващи се в стрес, страх, раздразнителност, чувство за несигурност, намалена физическа активност, съдът съобрази, че хвърлянето и падането на строителни материали и елементи в имота, обитаван от ищеца Ф. К. е продължило почти година (от м. 9 2021 г. до май 2022 г.), в който период ищецът непрекъснато е живял в страх за своето здраве и физическа неприкосновеност, както и за това на сина си. За същия период е търпял в обитавания от него имот замърсяване от падалите и изхвърляни строителни материали. Същевременно натрупаните негативни емоции са оставили следи в неговото психоемоционално състояние и до момента на изготвяне на заключението, което предполага едно трайно състояние, което трудно може да отшуми. Състоянието на уплаха и притеснение бяха установени от показанията на свидетелите, които категорично доказват продължително състояние на тревожност, страх и чувство за несигурност. Казано по-горе се отнася и до отправените закани, които придружени с непрекъснато изсипване на строителни материали „върху“ дома на ищеца, са предизвикали основателен и продължителен страх за физическата неприкосновеност на ищеца и неговия син.

Относно нанесената обида от страна на работници на ответното дружество, съдът намира, че по делото беше доказано, че изричането на тези думи са засегнали достойнството на ищеца, като следва да се отбележи, че тези вреди се предполагат дори само въз основа на характера на личността, доколкото по делото не са налице данни психоемоционалните особености на ищеца да предполагат по-леко понасяне на обидата. Напротив, от заключението на СПЕ се установи, че ищецът е емоционален, лесно раним и поради това трудно преработва негативните преживявания, които остават трайно отражение на психоемоционално ниво. Като съобрази всичко това,

съдът намира, че справедливият размер на обезщетението за претърпените неимуществени вреди от непрекъснатото падане и хвърляне на строителни материали и елементи, отправени закани и обиди, както и от нараняване на колянната става са в размер на 10000 лв., поради което предявеният от ищеца Ф. К. иск се явява основателен.

По отношение на ищеца А. К., съдът намира, че по делото не са събрани доказателства по отношение на твърдените в исковата молба състояния на стрес и раздразнение. Доказано беше единствено, че А. К. е изпитвал страх да остане сам в стаята и бил непрекъснато до баща си, но съдът намира, че по делото не е доказано този страх да е предизвикан пряко от поведението на строителните работници. В подкрепа на това съдът взе предвид възрастта на детето към този момент (3 години), в която е характерно децата да търсят непрекъснат контакт с родителя, да изпитват страх да остават сами в стая и да спят сами. По делото не са установени предишните навици на детето, респективно дали същото не е изпитвало страх да остане само и преди строителството на имота. Съдът отчете също така, че децата, особено на тази възраст, не са способни да направят оценка на подобна ситуация, така както я възприема един възрастен, респективно да изпита стрес, тревожност и притеснение при създалата се ситуация. Освен това, съдът намира, че по делото не беше установено ищецът А. К. да е присъствал на конкретни ситуации, които да са предпоставка за възникване на страх у детето, а всички данни по делото се отнасят до преживяванията на ищеца Ф. К.. Казаното се отнася и по отношение на ситуацията с падане на гумен чук върху покрива на къщата, обитавана от ищите, доколкото по делото липсват доказателства за това как детето е възприело ситуацията. А невъзможността детето да играе на двора би могла да бъде компенсирана с излизане извън имота. Съдът намира, че са налице данни за опит за пренасяне на негативните емоции у ищеца Ф. К. и неговата раздразнителност от преживяното върху детето, което обаче не би могло да обоснове извод за изпитани подобни чувства у детето. Освен това съдът изходи и от установеното по делото, че детето е отглеждано преимуществено от майката и посещава дома на баща си един месец през лятото, който момент не попада в периода на търпените вреди, респективно на осъществяване на деликта, а през останалото време се намира в този дом два пъти месечно по два дни.

Поради изложеното съдът намира, че предявеният от ищеца А. Ф. К., чрез законния си представител Ф. Е. К. се явява неоснователен, поради което следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноски има ищецът Ф. К. и ответникът на основание чл. 78, ал. 3 ГПК по отношение на предявения срещу него иск от ищеца А. Ф. К..

Ищецът Ф. Е. К. е направил своевременно искане за присъждане на разноски. Същият е сторил разноски, както следва: 400 лв. платена държавна такса, 350 лв. платен депозит за вещо лице по СМЕ, 400 лв. платен депозит за вещо лице по СПЕ и 1200,00 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение. Доколкото уговореното адвокатско възнаграждение е за осъществяване на правна помощ и на двамата ищци и в същото не е посочен отделен размер за всеки от исковете, съдът приема, че същото следва да се разпредели по равно за двата иска, следователно за предявеният от ищеца Ф. К. иск подлежат на присъждане разноски за адвокатско възнаграждение в размер 600 лв. Предвид изложеното ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от ищеца Ф. К. разноски в общ размер на 1750 лв.

Ответникът също има право на разноски по отношение на отхвърления от ищеца А. Ф. К. иск, които съгласно представения списък на разноските по чл. 80 ГПК са в размер на 2100 лв., реално заплатено адвокатско възнаграждение, срещу което ищецът е направил своевременно възражение за прекомерност на уговорения размер. Съдът намира възражението за прекомерност за неоснователно, доколкото и предвид обстоятелството, че същото е уговорено за субективно съединени иска, размерът му се явява в рамките на минималния такъв, предвиден в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Предвид общо уговорения размер за двата иска, съдът приема, че за всеки от исковете е уговорено половината от общото възнаграждение или по 1050 лв. Следователно на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 1050 лв., които следва да останат в тежест на ищеца А. Ф. К..

Така мотивиран, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Т..... ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ж.к.“..... **да заплати на Ф. Е. К., ЕГН *******, на основание **чл. 49 333** сумата **10000 лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, стрес и непрекъснат страх, причинени в следствие на шум, изхвърляне на опасни строителни материали в имота, обитаван от ищеца, нанесени обидни думи и отправени закани от служител на ответника, както и травматично увреждане, вследствие настъпване на греда с пирон, изхвърлена от ответника в двора на имота.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищеца **А. Ф. К., ЕГН *******, чрез законния си представител **Ф. Е. К., ЕГН *******, осъдителен иск с правно основание **чл. 49 333** за осъждане на ответника „Т..... ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ж.к.“....., да заплати сумата **5000 лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в стрес и непрекъснат страх, причинени в следствие на шум и изхвърляне на опасни строителни материали в имота, обитаван от ищеца.

ОСЪЖДА „Т..... ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ж.к.“..... **да заплати на Ф. Е. К., ЕГН *******, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата **1750 лв.** – разноски за производството.

ОСЪЖДА **А. Ф. К., ЕГН *******, чрез законния си представител **Ф. Е. К., ЕГН ******* **да заплати на** „Т..... ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ж.к.“....., на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** сумата **1050 лв.** – разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____